

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Bulletin speciál

Číslo 9
15. září 2016

Milí přátelé,

srdečně vás zveme na tradiční říjnový benefiční koncert, který pořádáme ve prospěch potřebných lidí v Ugandě. Vstupné podporůj v plné výši naši veřejnou sbír-

ku na pomoc České nemocnici sv. Karla Lwagy v Buikwe, která již deset let poskytuje kvalitní zdravotní péči i preventivní programy.

Benefiční koncert se letos uskuteční již po dvacáté páté. Uvažovali jsme, jakým programem bychom vám udělali radost. Při jubilejním dvacátém ročníku zazněla Smetanova Má vlast, která sklídila mimořádné množství po-

zitivních ohlasů. Proto jsme se rozhodli tento program uvést znovu. Věříme, že vás potěší. Naším potěšením bude, když koncert podpoříte svou účastí a když se 31. října ve Smetanově síni Obecního domu potkáme osobně.

S přáním všeho dobrého
Ing. Jaroslav Němec,
ředitel
Arcidiecézní charity Praha

Smetanova Má vlast v Obecním domě podpoří Ugandu

Srdečně vás zveme na 25. benefiční koncert Arcidiecézní charity Praha konaný pod záštitou pražského arcibiskupa kardinála Dominika Duky OP. Koncert podpoří Českou nemocnici sv. Karla Lwagy v Ugandě. Nemůžete-li se koncertu zúčastnit a chcete-li podpořit jeho účel, zašlete, prosíme, finanční dar na bankovní účet Arcidiecézní charity Praha ve prospěch veřejné sbírky: 749126/5500.

**Smetanova síň Obecního domu v Praze 1
v pondělí 31. října 2016 od 19.30 hodin**

Moderuje Vladimír Kořen

Program:

Cena Charity Česká republika 2016

Slavnostní ocenění osobností, které se mimořádně zasloužily o rozvoj charitního díla.

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK, dirigent Zdeněk Mácal

Bedřich Smetana: Cyklus symfonických básní Má vlast

Vstupenky v ceně od 450 Kč je možné zakoupit již nyní na webu www.praha.charita.cz nebo v prodejní síti Ticketportal.

MOZAIKA UDÁLOSTÍ

Arcidiecézní charita Praha zajišťovala sociální asistenci keřským pacientkám v projektu MEDEVAC.

➤ Rozšíření služeb umožní Farní charitě Příbram její nové sídlo v Jiráskových sadech. Rekonstruované prostory, které jsou třikrát větší než původní, požehnal v polovině června Mons. Karel Herbst.

➤ Při farnosti u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně vznikla nová Farní charita Praha 3 Vinohrady. Jejím ředitelem byl jmenován pan Zbyněk Podskalský.

➤ Prezident Arcidiecézní charity Praha P. Stanislaw Gora byl jmenován biskupským vikářem pro diakonii. Stal se tak zástupcem pražského arcibiskupa v oblasti charitativní práce místní církve.

➤ Nadace České spořitelny, generální partner Charity ČR, finančně podpoří terénní programy Charity pro lidi ohrožené sociálním vyloučením v Praze.

➤ Nadace Agel přijala patronát nad Azylovým domem

Gloria. Nadace podpoří provoz domu i jednotlivé rodiny.

➤ Pro účely sociálního bydlení vyčlenila Arcidiecézní charita Praha další, již sedmý, byt. Cenově dostupné bydlení pomáhá maminkám, které odcházejí z azylových domů.

➤ Arcidiecézní charita Praha poskytuje nově cizincům asistenci na dvou pražských pobočkách Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (Praha 4-Cigánkova a Praha 3-Koněvova).

➤ Téměř 400 krajanů z Ukrajiny využilo nabídku české vlády na přesídlení do České republiky. Jejich integrace, při níž asistenci poskytuje Arcidiecézní charita Praha, se daří. Krajané si obvykle do tří až šesti měsíců nacházejí trvalé bydliště a práci.

➤ Do Státního integračního programu vstoupilo v roce 2015 a 2016 celkem 321 uprchlíků, kterým Charita pomáhá

s integrací do české společnosti (údaje k červnu 2016). Migranti pocházejí nejčastěji z Ukrajiny (94 osob), Sýrie (78 osob), Iráku (41 osob) a Kubu (35 osob).

➤ Tři keřské holčičky podstoupily v Česku díky projektu MEDEVAC náročné kardiologické operace, které vyléčily jejich vrozené srdeční vady. Sociální asistenci malým pacientkám a jejich maminkám, které je na cestě doprovázely, poskytovala Arcidiecézní charita Praha.

➤ Arcidiecézní charita Praha podepsala dohodu o spolupráci a plánované pomoci na vyžádání s Hasičským záchraným sborem Středočeského kraje a Středočeským krajem. Předmětem dohody je spolupráce při řešení následků mimořádných událostí většího rozsahu.

➤ Arcidiecézní charita Praha spolupřádala štafetovou pouť Corpus Domini. Stovky poutníků putovaly po stopách kněze Petra z Prahy do Orvieto a připomněly tak události z 13. století, které daly vzniknout svátku Těla a Krve Páně.

➤ Mons. Karel Herbst zasvětil kapli v Domově pro seniory Panně Marii Lurdské.

➤ Arcidiecézní charita Praha nabízí akreditované vzdělávací kurzy zaměřené na sociální služby. Aktuální nabídku kurzů najdete na www.praha.charita.cz/vzdelavani.

Dárky z Tříkrálového průvodu POTĚŠILY DĚTI Z AZYLOVÉHO DOMU

Dětem z azylového domu Gloria v pražském Barrandově jsme předali dárky, které lidé darovali během letošního Tříkrálového průvodu.

Mezi dary bylo dětské oblečení, knížky, hračky (vč. stavebnic, puzzle, plyšových hraček a omalováněk), dětská sedačka a osušky. Děti i jejich maminky měly z dárek velkou radost.

Všem ochotným dárčům jménem všech dětí děkujeme.

Z Výroční zprávy Charity Česká republika

Ilustrační foto: Jindřich Štreit

V uplynulém roce Charita

- pomohla více než sto tisícům klientů,
- provozovala 1 204 služeb,
- zaměstnávala 7,5 tisíc pracovníků,

- zapojila téměř 60 tisíc dobrovolníků,
- směřovala svou pomoc do 34 zemí

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat!

Penzion podpořil umělce s mentálním postižením

V pokojích penzionu U sv. Kryštofa, který provozuje Arcidiecézní charita Praha, vystavují nově svá díla umělci z Ateliéru radostné tvorby.

Ateliér vyhledává talentované tvůrce mezi lidmi s mentálním a chronickým duševním onemocněním. Výtvarné umění je jednou z oblastí, v nichž se mohou tito lidé prosadit stejně jako lidé bez postižení, a tím

jako umělci získat své místo ve společnosti. Výstava je prodejní a zahrnuje 22 maleb autorek

Marie Kůsové a umělkyně, která vystupuje pod pseudonymem Lukrécie.

EVROPSKÝ FOND umožňuje Charitě POMÁHAT VE VELKÉM

Maminky v Azylovém domě sv. Gerarda v Brandýse nad Labem dostávají balíčky s hygienickými potřebami.

Potravinová a další materiální pomoc v hodnotě 23,3 miliard korun. Takovou podporu plánuje Ministerstvo práce a sociálních věcí získat pro sociálně slabé z Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD) v letech 2015–2022. Pomoc již začala být distribuována prostřednictvím Charity a dalších neziskových organizací.

Evropská unie
Fond evropské pomoci nejchudším osobám
Operační program potravinové a materiální pomoci

„Ministerstvo práce a sociálních věcí oslovilo Charitu, abychom se podíleli na dlouhodobém projektu, který nejchudším lidem v naší zemi poskytne základní potraviny a hygienické potřeby,“ říká Stanislav Fiala, ředitel Azylového domu sv. Terezie a koordinátor programu zajišťujícího potravinovou pomoc v pražské arcidiecézi. Potravinová a materiální pomoc má za cíl zmírňovat extrémní formy chudoby. Je určena nejchudším, kteří zdarma obdrží balíčky s trvanlivými potravinami pro sebe či svoji rodinu. Balíčky obsahují například konzervy, rýži, těstoviny, luštěniny, sušené mléko, olej a také hygienické potřeby: mýdlo, šampón, prášek na praní, pleny, vlhčené ubrousky, holicí strojek. Jejich složení se liší podle toho, zda jsou určeny pro rodiny s dětmi nebo pro osoby bez domova. □

Národní potravinová sbírka – ZAPOJTE SE I VY

Potraviny, které jste nám darovali ve třetí Národní potravinové sbírce, se postupně v průběhu celého roku dostávaly k potřebným. Potravinové balíčky jsme předali například maminkám v sociálních bytech Arcidiecézní charity Praha a v Azylovém domě Gloria.

Letošní už čtvrtý ročník Národní potravinové sbírky proběhne v sobotu 12. listopadu.

Pomozte nám zorganizovat sbírku v konkrétních supermarketech. I když Charita získává potraviny i z dalších zdrojů – díky Fondu evropské pomoci nejchudším osobám, potravinovým bankám i Tříkrálové sbírce – stále zůstává Národní potravinová sbírka nepostradatelná. Umožňuje získat velké množství různých druhů potravin. □

Potraviny z Národní potravinové sbírky pomáhají například maminkám v Azylovém domě Gloria.

Charita poskytuje potravinovou pomoc chudým

Mnoho lidí v naší zemi má problém koupit si i to základní – jídlo. Extrémní chudoba postihuje minimálně 100 tisíc, podle některých odhadů až 400 tisíc lidí. Potravinová pomoc se tak už netýká jen zemí třetího světa, ale je potřeba i u nás. Charita dokáže tuto pomoc poskytnout těm nejpotřebnějším.

„Pro potraviny k nám chodí nejčastěji lidé bez domova, lidé propuštění z nápravných zařízení a rodiny s dětmi,“ říká Jiřina Szabová z Farní charity Kolín. Kolínská Charita získává potraviny z Potravinové banky, Národní potravinové sbírky, z prostředků Tříkrálové sbírky a nově také díky evropským fondům. Stejně jako další Charity po celé České republice pak dokáže poskytnout základní potraviny sociálně potřebným.

Do skladu potravinové pomoci v Kolíně zamíří dvakrát do měsíce i paní Ivana. V malém nájemním bytě žije se svým 22letým synem. Oba pobírají invalidní důchod a většinu peněz vydají za bydlení a léky. Na jídlo jim zbývá 2 000 korun měsíčně.

PĚTISTOVKA NA TÝDEN

Jak se dá s pětistovkou na týden pro dva vyžít? „Chodím si dvakrát měsíčně pro potraviny a také pro oblečení a obuv. Z potravin to je olej, mouka, těstoviny, rýže, něco sladkého a pak cokoli, co zrovna mají: luštěniny, kaše nebo pomazánky,“ popisuje paní Ivana. Sama si v obchodě kupuje jen to nejnnutnější. Na další výdaje nezbývá. Snaží se synovi

Petra Tesařová z Farní charity Kolín s potravinovou pomocí, která pomáhá lidem v tísní.

ušetřit na kolo: „Bojím se, že se nudí a že zase spadne do drog.“ Syn paní Ivany experimentoval s drogami během puberty. V té době Ivana zažívala nejhorší dny svého života. Manžel začal pít a bil ji. „Bylo toho na mě moc,“ ožívuje Ivana bolavé vzpomínky, „rozjela se mi nemoc a musela jsem se léčit.“

Podle Jiřiny Szabové je příběh každého člověka, který přichází pro pomoc, jedinečný. Většinou tito lidé postrádali v dětství pevné rodinné zázemí. A rodina, kterou založili, se jim hroutí. Jsou po rozvodu, zažili domácí násilí nebo jim zkrachovalo podnikání. Často se nabalují další problémy v podobě alkoholu, drog, psychických poruch či problémů se zákonem. „Některé příběhy si v sobě nosím dlouho,“ přiznává Jiřina Szabová.

CHARITA SPOLUPRACUJE S MĚSTEM

Sklad potravinové pomoci je příkladem služby, v níž Charita efektivně spolupracuje se státní správou. „Většina lidí, kteří potřebují potravinovou pomoc, je v kontaktu s pracovníky městského sociálního odboru. Ti mají ale omezenou možnost poskytnout v krizových případech okamžitou pomoc. Pracovníkům sociálního odboru jsme proto dali poukazy na potraviny, aby je rozdělovali mezi nejvíce potřebné,“ popisuje Jiřina Szabová spolupráci s městem. Sama je však někdy první, s kým přijde člověk v nouzi do styku a komu se svěřuje se svojí tíživou situací. „Potravinovou pomoc samozřejmě v takovém případě poskytneme i bez poukazu a člověku poradíme, kam se obrátit dál, jakou další pomoc může využít.“

NEJEN MATERIÁLNÍ POMOC

Potravinová pomoc znamená pro paní Ivanu a desítky dalších velkou úlevu. Kdyby tato možnost neexistovala, museli by se zadlužit, krást nebo žebrot. „Dřív jsem prosila známé a kamarádky o kus chleba nebo balíček těstovin. Sice nám vždycky něco dali, ale nebylo pro mě příjemné je takhle obtěžovat,“ vzpomíná Ivana. V Charitě nemá pocit, že obtěžuje nebo že ji někdo soudí. Cení si materiální pomoci, ale i toho, že ji kdykoli pracovníci vyslechnou a psychicky podpoří. □

Máte-li chuť pomoci, napište nám na dobrovolnictvi@praha.charita.cz.

OCENĚNÍ pro penzion U sv. Kryštofa

Od rezervačního serveru Booking.com získal penzion vysoké ocenění za kvalitu ubytovacích služeb.

Naši hosté ohodnotili poskytované služby v uplynulém roce 9,2 body z 10 možných.

Penzion U sv. Kryštofa
Záběhlická 72, Praha 10

www.krystof.cz

MŮJ PRVNÍ DEN V CHARITĚ

Rád bych se představil, jsem invalidní vozík. Vyrobili mě ve firmě DMA jako zesílený model s rozšířeným sedákem. Vybrali si mě pracovníci z Charity a koupili za peníze z Tříkrálové sbírky.

Hned první den mi přidělili pečovatele Jana a vlastní auto – prostorný Peugeot Partner. Jan mě složil do kufru a vyjeli jsme do služby. Mojí první klientkou byla paní Ida. Jan jí pomohl s oblékáním a pohodlně ji usadil. Objal jsem jí postranicemi a podložil nožky, aby se jí pěkně sedělo. Vydali jsme se na blízkou polikliniku do odběrové laboratoře. Takových bílých paní tam bylo a každá měla spoustu jehel. Až jsem se lek! Naštětí se k nám vrhla pouze jedna a zajímala se jen o klientku. Ta odběr statečně vydržela a už jsme se vraceli zpátky. Cestou jsme skočili do obchodu pro chleba a pár drobností, klientku doma usadili do oblíbeného

křesla a honem zpátky do auta.

Další klient mě vyděsil. Obrovský dvoumetrový chlap, ani nechci vědět, kolik vážil. Jsem přeci silák! Zapřel jsem kolečka a už jsme byli na cestě. Tentokrát jsme jeli po nákupech. Pekař, řezník, modelářský obchod – pán je asi kutil. Vyklopili jsme ho doma a jedeme dál.

Po obědě jsme naložili moc milou stařenku a jeli s ní k lékaři. Tam bylo lidí, čekali jsme věčnost. Klientka zadržela a já ji bezpečně schoval ve své náruči. Nechápu, proč v čekárně lidi koukají do telefonů, když by si mohli povídat. Třeba by paní pár slov potěšilo. Je po vyšetření a my jsme zase na cestě.

Vracíme se na Charitu. Jan mě pečlivě vydrbal voňavou dezinfekcí a uložil na noc. Vzpomínám na svůj první den a sním o tom, že mi tříkráloví koledníci příště vykoledují dalšího kamaráda s kolečky.

Váš vozík 218-23 WHD z Farní charity v Praze 4 – Chodov

Sestřičky na cestách

Knižka Sestřičky na cestách vás vtáhne do světa naší domácí zdravotní péče. Skrývá v sobě povídky, které ukazují naše služby takové, jaké jsou – veselé i smutné. Představují náš svět prostě a bez nadsázky.

Autorkou je ředitelka Farní charity Praha 4 – Chodov Eva Černá.

Knižku v ceně 150 Kč si můžete objednat na e-mailu: kancelar@charitapraha4.cz nebo telefonou: 272 941 972.

Každá zakoupená knižka podporí devadesát minut domácí péče pro seniory.

NADACE AGEL POMÁHÁ maminkám s dětmi v tísní

Azylový dům pro matky s dětmi Gloria získal významnou podporu od Nadace Agel. Finanční dar podpoří konkrétní rodiny, umožní pořídit nové vybavení domu a také zaplatit mzdu sociálního pracovníka a dalších odborníků, kteří se věnují maminkám v jejich tíživé životní situaci.

„Vážím si toho, že Nadace Agel směřuje svou podporu jednotlivým rodinám i celému Azylovému domu a že má zájem pomáhat dlouhodobě. V Nadaci Agel jsme našli silného partnera a patrona našeho Azylového domu Gloria, který nám pomůže překonat finanční nejistotu plynoucí z jednoletého dotačního systému a z nedostatečné výše provozní dotace,” říká ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec.

NEJLEPŠÍ PRÁZDNINY

Klárka, Lucka, Gábina a Mikuláš jsou školáci, kteří letos díky Nadaci Agel vyrazili na letní tábor. „Bylo to skvělé, každý den jsme dělali keramiku, naučili jsme se pracovat i s hrnčířským kruhem. Jeli i čtyři moji kamarádi ze školního výtvarného kroužku. Byla jsem nejdříve smutná, že nebudu moct je s nimi, protože teď mamka nemá peníze, ale nakonec to vyšlo. Byly to nejlepší prázdniny, které jsem kdy zažila,” líčí devítiletá Klárka.

Maminka Klárky přišla před pár měsíci do Azylového domu, protože ztratila střechu nad hlavou. Utekla od manžela, který jí bil a ponižoval. Situace

se zhoršovala a začala ovlivňovat i děti. Zoufalá, s malým sebevědomím, třemi igelitkami v ruce a dvěma dětmi v náruči dorazila do Azylového domu Gloria, o kterém jí řekla kamarádka. Našla zde bezpečí, podporu a chuť začít znovu.

DÍKY ZA OTEVŘENÁ SRDCE

„Podobný osud prožívá řada našich klientek. Když poznají, jakou pomoc jim může Azylový dům nabídnout, mrzí je, že od partnera, který jim ubližoval, odešly dříve. Vyhnuly by se mno-

ha ponížením a životu ve strachu o sebe a své děti,” říká sestra Imelda, ředitelka Azylového domu Gloria. „Chci poděkovat Nadaci Agel za finanční prostředky na vybavení a provoz. Paní Chreneková, Nováčková, Ostruzková, Sládková a další lidé z vedení Nadace nám a našim klientkám věnovali také svůj čas. Při návštěvě našeho Azylového domova se zajímali, jak to u nás chodí, v jakých situacích k nám maminky přicházejí a jaké jsou naše potřeby. Našli si čas na setkání a popovídání s maminkami. Díky za vaše otevřená srdce!” □

patron
Azylového
domu Gloria

Zveme vás na slavnost, při níž

NADACE AGEL PŘEVEZME PATRONÁT NAD AZYLOVÝM DOMEM GLORIA.

Setkání proběhne za účasti kardinála DOMINIKY DUKY OP

ve středu 5. října 2016 od 15 hodin v Azylovém domě v ulici Renoirova 7 v Praze 5.

PORADNA PRO OBĚTI NÁSILÍ se zaměřila na prevenci

V uplynulém roce jsme pracovali s dětmi z dětských domovů, z výchovného ústavu i z běžné základní školy. Věnovali jsme se prevenci domácího násilí a obchodu s lidmi. Programem, který nesl název Tváře lásky, prošlo 155 dětí. Několika lektorů jsme se zeptali na jejich zkušenosti.

PRACOVALI JSME S MLÁDEŽÍ OHROŽENOU NÁSILÍM

Zaměřili jsme se na děti a mladistvé, kteří vyrůstají v ústavní péči a v péči oddělení sociálně právní ochrany dětí. U této mládeže je zvýšená pravděpodobnost výskytu nebo již počínající projevy poruch chování, násilí a obchodu s lidmi, konkrétně prostituce. Učení probíhalo interaktivní formou. Věnovali se

nácvikům běžných životních situací a učili děti rozpoznávat nebezpečí, co to je násilí, jak může vypadat domácí násilí, jakým způsobem se člověk může stát obětí obchodu s lidmi, prostitutkou a že tyto fenomény spolu úzce souvisí.

Mgr. Šárka Martinovská
ředitelka Poradny Magdala,
koordinátorka
a lektorka projektu
Tváře lásky

DĚTI SE SVĚŘILY S ŠIKANOU

Setkávala jsem se s žáky druhého stupně základní školy, konkrétně se jednalo o sedmý ročník. Překvapila mě otevřenost dětí, kdy hned během prvního setkání se tři děti svěřily s vlastním zážitkem šikany. Vzhledem ke skutečnosti, že jsem pracovnice OSPOD, vešla jsem se školou v této záležitosti v další spolupráci.

Bc. Iva Kirejevová,
pracovnice OSPOD,
lektorka projektu Tváře lásky

DISKUTOVALI JSME O KYBERŠIKANĚ

Děti na základní škole nejvíce bavila témata *respekt, agrese a prostituce*. A také téma *násilí*, kdy jsme narazili na problematiku kyberšikany. Děti byly problematikou pohlceny, měly spoustu otázek, sdělovaly své vlastní zkušenosti.

Bc. Irena Ratajová,
pracovnice OSPOD, lektorka
projektu Tváře lásky

DÍVKY SE NAUČILY ROZPOZNAT PODVODNÉ PRACOVNÍ NABÍDKY

Dívky ve výchovném ústavu mají závažné poruchy chování a emocí a procházejí zde procesem ústavní a ochranné výchovy. V našem projektu dívky rády pracovaly technikou situačních scének, kdy si samy vytvářely scénáře. Také rády poslouchaly různé kazuistiky z naší poradny zabývající se násilím. Dívčata zajímaly například informace o způsobech obchodování s lidmi a naučily se rozpoznat rozdíly bezpečných pracovních nabídek

od podvodných, které mohou najít na internetu a v novinách.

Mgr. Eva Písecká, speciální
pedagožka Poradny Magdala,
lektorka projektu Tváře lásky

ŠOKOVALY MĚ OSUDY DĚTÍ Z DĚTSKÉHO DOMOVA

Nejvíce mě u dětí z dětského domova těšil jejich nadšení spolupracovat a velký zájem o daná témata. Jediné, co je pro mě šokující, jsou osudy některých dětí, které byly mnohdy dost drsné, a tyto děti přitom nepůsobí navenek nijak traumatizovaně či smutně.

Eva Rigáňová, studentka VŠ
oboru psychologie, lektorka
projektu Tváře lásky

TVÁŘE
LÁSKY

norway
grants

NADACE
OPEN SOCIETY FUND
PRAHA

POMOC S NEOPRÁVNĚNOU EXEKUCÍ

Vyjadřuji poděkování pracovníkům Poradny pro lidi v tísni, zvláště právničce paní Heleně Šimáčkové, která mi pomohla ve velmi svízelné situaci, s kterou jsem si nevěděla rady, totiž s exekucí, která se ukázala být vůči mně neoprávněná. Díky Vaší pomoci byla exekuce zrušena. Jsem vděčná, že jsou lidé, kteří skutečně pomáhají, a za to jim moc děkuji.

klientka

Poradny pro lidi v tísni

PORADNA PRO LIDI V TÍSNI,
Pernerova 20, Praha 8-Karlín,
tel.: 222 313 739,

provozní doba:
po-pá:
10.00–12.00, 13.00–16.00 hod.

Poradna pro lidi v tísni Arcidiecézní charity Praha poskytuje pomoc a podporu těm, kteří se ocitli v tíživé životní situaci od roku 2011. V roce 2015 pomohla Poradna 553 klientům. Poradna poskytuje informace, asistenci a aktivní pomoc při orientaci na trhu práce, poskytuje poradenství

v oblasti zdravotního a sociálního pojištění, státní sociální podpory, pomoci v hmotné nouzi a v oblasti sociální péče, pomáhá vyhledávat ubytování nebo pobytové sociální služby zvláště pro seniory a osoby s nízkými příjmy, poskytuje občanskoprávní a dluhové právní poradenství. □

DESET LET POMOCI v Zambii

Přinášíme rozhovor s Alešem Vackem, vedoucím zambijské mise Arcidiecézní charity Praha.

❑ Jak dlouho žijete a pracujete v Zambii?

Už víc než deset let. V březnu roku 2006 jsem odjel do Solwezi pracovat na programu Adopce na dálku®, který tam Arcidiecézní charita Praha zakládala.

❑ Jaké byly začátky Adopce na dálku® v Zambii?

Navázali jsme spolupráci s diecézí Solwezi v Severozápadní provincii Zambie. Nejdříve bylo nutné připravit podmínky k řízení projektu přímo na místě, zařídit kancelář, seznámit místní komunity se zamýšleným projektem a jeho cílem, vybrat místní spolupracovníky, zaškolit je. První děti jsme následně vybírali z diecézní komunitní školy sv. Karla Lwanga. To vše zabralo několik měsíců.

V červnu 2006 byl projektu zahájen.

❑ Jak to pokračovalo?

Zájem dárců byl velký. V roce 2008 jsme projekt rozšířili do Misie v Mpanshye pod vedením sester Boromejských. O rok později jsme zapojili Misii Mukonchi nedaleko města Kabwe. S Arcidiecézní charitou Praha tak spolupracují v Zambii tři místní partneři – Diecéze Solwezi, Diecéze Kabwe a Arcidiecéze Lusaka.

❑ Co se za tu dobu podařilo?

Stovky školáků mohou chodit díky dárcům z naší země již řadu let do školy. Jde o děti z chudých rodin, které by nedokončily ani základní školu. Vedle toho pomáháme i dětem, které v programu Adopce na dálku® nejsou. Již několik let organizujeme doučování žáků ve spolupráci s místními školami. Těší nás, že roste zájem o vzdělávací kurzy pro dospělé. Díky malému grantu

České ambasády v Harare jsme získali sedm počítačů, plátno a projektor pro vzdělávací kancelář Diecéze Solwezi Vybavili jsme zde knihovnu. Kolem padesáti žen také prošlo kurzem šití v naší krejčovské dílně a osamostatnilo se. V Misii Mukonchi jsme vybavili malou počítačovou učebnu pěti počítači, připojili farnost k internetu, další projekty napomohly k vybudování umývárny, později též nové studny s čerpadlem. Díky českým dárcům zde mají děti v programu a farní školy již pět let školní oběd a to není v africkém prostředí samozřejmostí. V Mpanshye jsme podpořili výstavbu mateřské školy a střediska sociálních programů, kde jsou i naše kanceláře, dům se třemi bytovými jednotkami pro učitele základní školy. V roce 2012 jsme postavili pekárnu a obchůdek na tržišti a dali tak práci místním lidem, ve stejném roce jsme zařídili počítačovou učebnu s internetem vybavenou 16 notebooky, promítacím plátnem a projektorem, instalovali osvětlení v pěti třídách a vyškolili místní učitele. Učebna je napájena solárními panely a je svého druhu jediná v okruhu 200 km. Rok po zahájení provozu učebny byla základní škola Mpanshya rozšířena na školu střední a stala se oficiálním centrem pro zkoušky z IT pro žáky středních škol v okolí. Mohl bych pokračovat dále. Pomoc z Česka je v Solwezi, Mpanshye a Mukonchi vidět na každém kroku.

❑ Jaký je podle Tebe největší přínos pomoci, kterou Charita v Zambii poskytuje?

Naše projekty mají za cíl poskytnout především vzdělání, a to dětem, které by jinak školu nedokončily či vůbec nenavštěvovaly. Je potřeba dlouholetá pomoc, investice do vzdělání je dlouhodobá.

❑ O kolika letech se bavíme?

Zambijský školák stráví ve škole průměrně 12 – 13 let. Za tuto dobu může získat střední vzdělání. Další roky studia jsou potřeba na učební obor či univerzitu. Střední školy zde poskytují pouze všeobecné vzdělání bez zaměření, takže když se chce studentka stát například zdravotní sestrou, student účetním, musí se prokázat ukončeným středoškolským vzděláním s dobrými výsledky, a pokud jsou přijati, čekají je další tři roky studia.

❑ Vyšel už z projektu někdo ze studentů, který teď stojí díky vzdělání na vlastních nohou?

V roce 2012 jsme měli v Solwezi první skupinu pěti studentů, kteří absolvovali střední školu. Jeden z nich si otevřel vlastní obchod na tržišti, druhý si našel práci v místních dolech na měď, třetí na benzínové pumpě, čtvrtý je stále v programu a studuje na nemocničním laboranta se změnami na biochemii – bude končit letos, pátý se odstěhoval do hlavního města za prací. Následující rok ukončili střední školu další tři studenti. Taktéž i ve středisku Mpanshya. Jednou z nich byla dívka s velmi dobrými výsledky, ta se brzy vdala, další student

nyní studuje na univerzitě, chce být učitelem na střední škole, jeden byl přijat do kurzu pro hasiče se zaměřením na letištní provoz. V Solwezi nám nyní začnou dva studenti učební obor na automechaniku a IT technika. Další studenti, kteří psali závěrečné zkoušky na střední škole, zatím čekají na výsledky.

❑ Jaké má Charita v Zambii zázemí, jak velký je tým pracovníků?

Zaměstnáváme lidi, kteří žijí v blízkém okolí. Je dobré mít koordinátora a sociální pracovníky, které místní lidé dobře znají a kteří naopak znají je, žijí ve stejné vesnici, komunitě nebo jsou z jedné farnosti.

Těchto klíčových pracovníků je deset.

❑ Může se někdo zapojit jako dobrovolník?

S dobrovolníky mám dobrou zkušenost. Organizují osvětové přednášky ve školách i místní komunitě, počítačové kurzy, mimoškolní aktivity nebo jsou zapojeni do práce s našimi sociálními pracovníky přímo v terénu. Je potřeba, aby přijeli alespoň na rok. Zdá se to jako dlouhá doba, ale potřebujete čas, abyste se adaptovali na zcela odlišné prostředí, podnebí, stravu, místní tradice, zvyklosti, jazyk a hlavně na vaše místní spolupracovníky, způsob jejich práce, vaši vzájemnou komunikaci a soužití s nimi.

❑ Jací jsou Zambijci, jaká je jejich kultura a jejich země?

Lidé zde mají naprosto odlišnou mentalitu. Musíme je tak brát a do určité míry se s tím sžít. Hlavně jim nevnučovat naše představy, jak by měli žít, černocho nebude bělochem. Drtivá většina z nich žije ze dne na den, mají jiné kulturní tradice a zvyky, které jsou pro nás Evropany někdy těžko pochopitelné.

❑ Jaké například?

Příkladem je vnímání času. Říká se, že afričané mají čas, my hodinky... Když máme důležité setkání s rodiči dětí, lidé se trousí i celou hodinu. Setkání „v deset“ tak mnohdy začíná před jedenáctou. Pokud tedy chceme začít v deset, oznámíme, že schůzka je v devět.

❑ V Zambii jste už skoro místní. Žijete zde už deset let, oženil jste se tu a založil rodinu. Jak jste se se svojí ženou Ethel poznali?

Potkali jsme se pár hodin po mém příjezdu do Solwezi. Ke své práci měla částečný úvazek

o víkendu v prodejně mobilních telefonů a call centra. Já si potřeboval zavolat do Čech, že jsem v pořádku dorazil. Zajímal se, co dělám a proč jsem přijel do Zambie.

❑ Takže jste se pak začali vídat?

Ještě ne. Za pár týdnů se odstěhovala do 260 km vzdáleného města v jiné provincii. Byli jsme přátelé. Dá se tedy říci, že náš vztah byl dlouhou dobu také jen na dálku.

❑ Nakonec jste se ale sblížili. Jaké to bylo zažít námluvy a svatbu v jiné kultuře? Jak to probíhalo?

Námluvy probíhají podle předem daného rituálu, během něhož se domlouvá cena za nevěstu. Naši svatby se zúčastnilo 120 hostů – tedy na místní poměry malá svatba. Měsíc po církevním obřadu jsme ještě museli absolvovat svatbu na městském úřadě, zde ale už jen se svědky. Oba naše oddací listy byly potvrzeny Zambijským ministerstvem zahraničních

věcí, poté českou ambasádou v Zimbabwe, došlo k tzv. superlegalizaci a na základě toho nám byl zvláštní matrikou v Brně vydán český oddací list, který jsme nechali přeložit do angličtiny. Naše manželství snad už ani víc legalizovat nejde.

❑ Nakolik se ve vaší rodině udržují české tradice?

Moje žena se mnou již několikrát navštívila Čechy, bylo to až na jednu výjimku vždy během vánočních svátků a tak měla možnost pomáhat mé mamince s výrobou vánočního cukroví, pečení vánočky, ale také se naučila jablčný závin s oříšky, bábovku, plněné ovocné knedlíky i bramboračku s houbami. Když pak u nás v Zambii zavoní bábovka nebo závin, povzbudí to a pohládí.

O Velikonocích jsme několikrát zkusili zdobit vyfouknutá vejčička, pekli mazanec, ale protože v Zambii nerostou vrby, pomlázce zatím žena zdárně uniká.

❑ Jak to bylo se jménem pro syna? Věděli jste od začátku, že chcete dát tradiční české jméno? Nebo jste vybírali i mezi zambijskými?

Asi jako každý, kdo vybírá jméno pro svého potomka, i my jsme zalistovali kalendářem a také společně zvažovali jména těch, kteří jsou nám blízcí a máme je rádi. Když pak ultrazvuk potvrdil, že to bude kluk, začali jsme mu říkat Václav. Ještě než se narodil, já mu četl české pohádky a žena z Evangelia v angličtině a místním jazyce. Syn má však za svým českým také zambijské jméno – Takondwa, což znamená „jsme šťastní“.

České PRÁZDNINY běloruských DĚTÍ

Na týdenní prázdninový pobyt přijelo do České republiky pět desítek běloruských dětí z programu Adopce na dálku.

Během prvních dní poznávaly Krkonoše. Bělorusko je rovinatá země, výlety po vysokých horských hřebenech byly

pro děti výjimečným zážitkem. Společný program pokračoval v Praze. Krásnou přírodu vystřídalá bohatá historie našeho

hlavního města. Zbýl čas i na zábavu v podobě návštěvy ZOO a výletu lodí po Vltavě. Za nádhernou plavbu děkujeme společnosti Prague Boats, která dětem plavbu věnovala.

Pobyt pokračoval v českých rodinách. Děti se rozjely doslova po celé republice. Školáci Váňa a Nikita zamířili za paní Jitkou Malou do Brna. Program byl nabitý. Chlapci si předem na internetu našli, co by chtěli v Brně vidět – Technické muzeum, Špilberk i zdejší kasematy. Kluci byli nadšeni. Českou republiku navštívili poprvé a na prázdniny snů, jak pobyt v Čechách nazvali, budou dlouho vzpomínat.

OSUD NÁS SVEDL DOHROMADY

Napsali jste nám

Chtěli jsme vám s manželem ještě jednou moc poděkovat za to, že umožňujete dětem z Běloruska podívat se do Čech a že

Měli jsme Ženiu jako vlastní dceru, i když jen na pár dní.

jste mohli mít „naši“ Ženiu pár dní u nás doma. Tuším, že za uspořádáním pobytu je spousta práce. Moc díky celému týmu, který se na organizaci podílí.

Přiznávám, že jsem se trochu obávala, protože máme syna s autismem a nevěděla jsem, jak to budou oba zvládat. Děti si ale k sobě velmi rychle našly cestu a byly jak bratr a sestra. To je u Ángela neobvyklé. Fotka, na níž sedí Ángel Ženie na klíně, vznikla asi deset minut poté, co se viděli. Ukázalo se, že Ženia je naprosto zkušená, má totiž bratra, kterému je taky osm let a taky má autismus! Osud nás svedl krásně dohromady. Já jsem dokonce brečela, když jsme se loučili. Nečekala jsem, že mě ten okamžik

tak zasáhne. Měli jsme Ženiu, jako vlastní dceru, i když jen na pár dní ☺.

Barbora Chuecos

Ženia s Ángelem si k sobě rychle našli cestu.

Rozhovor se švadlenou Sumayou Bhanu z Indie

Sumaya Bhanu je jednou ze třiceti žen a mladých dívek, které se účastnily našeho ročního krejčovského kurzu pořádaného v Gundleputu ve svazovém státě Karnátaka. V rozhovoru s ní se dočtete, co této mladé ženě kurz dal a jaké plány má do budoucna.

❑ Co vás přivedlo k tomu, abyste se zapojila do krejčovského kurzu?

Pocházím z velmi chudých poměrů, otec nás opustil, když jsem byla úplně malá, maminka bývá často nemocná. Když jsem viděla matku, jak těžce bojuje o naše živobytí, rozhodla jsem se v šestnácti letech odejít ze školy a najít si práci, abych jí ulehčila. Zjistila jsem, že naše sousedka, paní Venkattamma, se učí šít. Byla mi vzorem. Také jsem se rozhodla do kurzu zapojit, abych mohla začít vydělávat a stát se finančně nezávislou.

❑ Jaká je vaše zkušenost s kurzem?

Když jsem se poprvé odhodlala vstoupit do výukového centra, čekalo mě vřelé přijetí. Školitelka mě od prvního dne povzbuzovala a posilovala mou sebevědomí. Věnovala mi několik kusů sárí, na kterých jsem se mohla bez obav učit stříhat a šít. Cítila jsem se šťastná, plná odhodlání a nadšení.

❑ Dal vám kurz dostatek vědomostí a sebevědomí, abyste si začala šitím vydělávat?

Ano. Nejprve jsem se naučila šít halenky do sárí, po kterých je zde v okolí ohromná poptávka. Ženy z naší vesnice už nemusejí cestovat za nákupem sárí do města. Postupně jsem přidávala další sortiment, dětské šaty, šátky, ozdobné prvky na sárí. Moje maminka původně neplánovala koupit šicího stroje, když však viděla, co všechno jsem dokázala vyrobit, vzala si půjčku a stroj mi koupila. Za šest měsíců jsem půjčku díky

prodeji ušitého oblečení splatila.

❑ Jaké jsou vaše plány do budoucna?

Hlavně se chci odvděčit své matce za její péči a starat se o ni, i když se mi podaří založit si vlastní rodinu. Nemá nikoho jiného, kdo by o ni pečoval. Ráda bych se pracovně dále specializovala na zdobení sárí.

❑ Chtěla byste něco vzkázat centru nebo českým dárcům, kteří podpořili šicí kurz v něm?

Jsem společně s mojí matkou nesmírně vděčná, že jsem dostala možnost absolvovat kurz šití. Tato práce je pro mě obživou i koníčkem. Nikdy nezapomenu na přátelský přístup, ochotu a trpělivost při učení, kterou jsem v centru našla. Slíbila jsem si dvě věci – budu se modlit za všechny lidi, kteří umožnili, aby se můj život vyvíjel tímto směrem. A také budu sama pomáhat chudým tím, že pro ně budu šít v rámci svých možností zdarma. ❑

Nedáváme hladovému rybu, UČÍME HO RYBAŘIT

Není třeba vysvětlovat známý fakt, že program Adopce na dálku® Arcidiecézní charity Praha se nezaměřuje jen na podporu vzdělávání konkrétních dětí. Čtenáři Bulletinu vědí, že pomoc směřuje v jednotlivých vesnicích i rodinám a celým komunitám. Přinášíme několik příkladů, jaké má tato pomoc výsledky.

KADEŘNICE OD BŘEHŮ VIKTORIINA JEZERA

Paní Habbiba Kisakye žije v Ugandě poblíž Viktoriina jezera. Má sedm dětí. Vydělávala si jako námezdní pracovnice na poli. Jako malá toužila chodit do školy, ale neměla to štěstí. Měla hodně sourozenců a školní poplatky byly moc drahé. Když se paní Habbiba dozvěděla o výučních kurzech pro dospělé, které Charita pořádá v Odborném učilišti v Mallongwe, neváhala a přihlásila se na obor kadeřnice.

Pustila se do studia s velkým odhodláním. V praktických kurzech se naučila mnoho zajímavých účesů. Příznává také, že se celkově cítí sebevědomější. Nejen že vydělá víc peněz, ale získala zajímavou a žádanou práci. Stříhá a upravuje vlasy zatím přímo u zákaznic. Školu

dokončí v prosinci. Hned potom si plánuje otevřít vlastní kadeřnický salon.

COŽ TAKHLE DÁT SI ŠPENÁT ZE SOLWEZI?

Třiceti rodinám v zambijském Solwezi poskytl Arcidiecézní charita Praha drobnou půjčku, aby se mohly pustit do výdělečné aktivity a zajistit si tak příjem. O půjčku se přihlásila i paní Violet Kapiololo, vdova starající se o devět vnoučat. Rozhodla se, že zkusí vypěstovat zeleninu na prodej.

Osela políčko o velikosti čtvrt hektaru. Starší děti ve volném čase pomáhaly se zavlažováním a pletím. Od lidí, kteří chovají drůbež, nakoupila hnojivo. Po třech měsících sklídila první část úrody. Odbyt našla u žen z okolí, které ji pak prodávají na místním tržišti. Z výdělku na-

koupila paní Violet potraviny, mýdlo, stolní olej a nové oblečení pro děti. Zároveň se jí podařilo splatit již 90 % půjčky. Je spokojená, že je jejich situace viditelně zlepšila.

FARMÁŘSKÉ TRHY POMÁHAJÍ I ZEMĚDĚLCŮM V INDII

Přes osm stovek drobných zemědělců a producentů v kraji Tiruppur ve státě Tamiládu vytvořilo díky iniciativě a podpoře Charity svépomocnou organizaci. Pan Thangamuthu pěstuje stejně jako jeho otec kukuřici a další plodiny. Rozhodl se do této iniciativy zapojit. Trápilo ho, že své produkty prodával za velmi nízké ceny a že neměl žádnou možnost s odběrateli vyjednat.

Díky svépomocné organizaci se spojil s ostatními, aby získal větší tržní sílu. Daří se mu nyní prodávat kukuřici bez prostředníků. Využívá také možnost přímého prodeje zákazníkům na farmářských trzích, které spolu s ostatními zemědělci organizuje. ❑

ADOPCE NA DÁLKU® inspirovala k pomoci SENIORŮM A LIDEM S POSTIŽENÍM

Po předání pomoci této vdově se tančilo, zpívalo a děkovalo Bohu.

Nevidomý muž přijal materiální podporu od pracovníků Adopce na dálku®.

Naši sociální pracovníci v Ugandě založili fond solidarity. Inspirovali se projektem Adopce na dálku®.

Vše začalo návrhem jedné pracovnice, aby společně vytvořili fond, z kterého budou moci podpořit lidi potýkající se s extrémní chudobou. A tak do fondu začal každý přispívat podle svých možností. Zaměstnanci začali přinášet i věcné

dary, oblečení, hygienické potřeby a další.

„Inspirací pro tuto naši akci byl program Adopce na dálku®,“ říká paní Christine, jedna z pracovnic Arcidiecézní charity Praha v Ugandě. „Vidíme, jak dárce z Česka podporují potřebné děti a rodiny, které nikdy osobně nepotkali a znají je jen z fotografií.“

Jednou ročně vyberou pracovníci potřebné rodiny, většinou osamělé seniory a lidi se

zdravotním postižením. Navštíví je doma, přinesou podporu v podobě potravin a potřeb pro domácnost (pečivo, cukr, sůl, mýdlo, sirky, parafín, čaj atd.).

Při poslední návštěvě se setkali s vdovou či nevidomým starcem. Radost, kterou dary přinášejí, je obrovská. Při jejich předávání se tancuje, zpívá a pronášejí se modlitby. Malé gesto dokáže vytvořit velké povzbuzení a sounáležitost. □

mace z terénu jsme pak ještě konfrontovali se světovými statistikami.

MASOVÉ ROZŠÍŘENÍ DÍKY NÍZKÉ CENĚ

Co tedy na mobily říkají naši kolegové přicházející denně do styku s dětmi z programu? Opravdu již není úplnou výjimkou, že chudá rodina v Africe a Indii vlastní mobilní telefon. Masové rozšíření umožnila jeho cenová dostupnost. Rodina za telefon z druhé ruky zaplatí v přepočtu tři sta korun i méně. Náklady na hovorné jsou nižší než u nás. Lidé navíc velmi intenzivně využívají SMS nebo sdělují předem dohodnutou informaci pomocí prozvonění, kdy volající přeruší hovor po prvním zazvonění.

MODERNÍ TECHNOLOGIE VE SLUŽBÁCH CHUDÝCH

Mobil dramaticky zvyšuje životní standard. Ušetřit na něj se vyplatí jako žádná jiná podobná investice. Dává například možnost zavolat lékaře k úrazu či porodu a být ve spojení se svým zaměstnavatelem či zákazníkem. Pro mnoho rodin je proto pořízení mobilu prioritou.

Moderní technologie dnes využívá řada rozvojových programů. Digitální fotoaparáty evidují školní docházku,

Mobilní telefon už dnes není luxus, ani v rozvojových zemích.

sms zprávy sdělují těhotným ženám v pravý čas důležité informace. I v našem programu Adopce na dálku® mobily usnadňují práci v terénu. Je díky nim jednodušší kontaktovat rodiče dítěte, když je potřeba něco domluvit, zkontrolovat, informovat o brigádě či pozvat na přednášku.

VÍCE MOBILŮ NEŽ TOALET

Mobil už dnes není luxus. Počet jeho uživatelů brzy překročí hranici pěti miliard.

Poslední velké sčítání lidu v Indii ukázalo, že více indic-

kých domácností vlastní telefon než toaletu.

V Ugandě je větším luxusem dokončené základní vzdělání než přístup k mobilnímu telefonu. Ten má zhruba polovina obyvatel a spolu s nimi i jejich rodinní příslušníci. Absolutně základní školy je dnes mezi mladými lidmi přibližně polovina a ve starších generacích ještě méně.

Chudoba je komplexní jev a nejde definovat a měřit pomocí jednoho ukazatele. Pokud africká či indická rodina vlastní mobil, neznamená to automaticky, že není chudá.

POMOC TĚM NEJCHUDŠÍM SE ZÁJMEM O VZDĚLÁNÍ

Proč nemohou být do programu Adopce na dálku® vybráni ti nejchudší z nejchudších, kteří nemohou ani pomýšlet na koupi mobilu, protože bojují o holé přežití? Adopce na dálku® není humanitárním, ale rozvojovým vzdělávacím programem. Vedle potřebnosti musí rodina splňovat ještě jednu podmínku. Musí mít zájem o vzdělání a ochotu své dítě posílat pravidelně do školy. To vyžaduje určitou míru uvědomění. Adopce na dálku® pomáhá těm nejchudším, kteří mají zájem o vzdělávání. □

„Mé“ africké dítě má mobil!

Překvapení zvolání českého dárce. Každý rok uspořádá několik tisíc korun, které s dobrým úmyslem věnuje na podporu potřebného dítěte v Africe či Indii. Jaké je pak jeho překvapení, když po roce obdrží vysvědčení a ke školní zprávě je přiložena fotografie dítěte s mobilem v ruce! Dárce se ptá, komu to vlastně své peníze posílá? Potřebuje toto dítě podporu? Vždyť takovou vymoženost, jakou je mobilní telefon, nevlastní ani chudé děti u nás v Česku. Odpověď není tak jednoznačná, jak by se mohlo na první pohled zdát.

Zkušenosti s tímto fenoménem přinesly do našeho programu až poslední roky. Pátání po odpovědích na otázky dárců, i naše vlastní, vedlo dvěma směry. Obrátili jsme se na naše kolegy z partnerských organizací v Indii, Ugandě a dalších zemích. Ti nám poskytli své praktické zkušenosti. Infor-

	Držitelé SIM karet	Přístup k sanitačnímu zařízení	Přístup ke zdroji pitné vody	Dokončení základní školy
Indie	74 %	40 %	94 %	96 %
Uganda	52 %	19 %	79 %	56 %
Zambie	67 %	44 %	65 %	81 %
Konžská demokratická republika	53 %	29 %	52 %	67 %

Zdroj: Světová banka, 2013, 2014

Česká nemocnice v Ugandě OSLAVILA DESÁTÉ NAROZENINY

Letos v květnu uplynulo přesně deset let od chvíle, kdy kardinál Miloslav Vlk posvětil v ugandském Buikwe Českou nemocnici. Díky vám pomohla od té doby téměř tři sta tisícům pacientů.

„Nemocnice zachránila tisíce lidských životů. Každý den na ni v Ugandě spoléhají desítky pacientů, pro které je jedinou záchranou,“ říká ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec, „chtěl bych u příležitosti jejich desátých narozenin poděkovat všem, kteří se na jejím vzniku a provozu podíleli, zejména všem českým pracovníkům, kteří v uplynulých letech stáli v jejím čele a nesli odpovědnost za její každodenní provoz.“

Děkujeme všem dárcům za jejich podporu, bez níž by Česká nemocnice nemohla pomáhat a naplňovat své poslání. □

Aktuálně
z České nemocnice
v Ugandě

NARODILA SE NÁM ČTYŘČATA

Císařským řezem se v polovině července narodila v České nemocnici v Ugandě čtyřčata. Maminka i všechny čtyři ho-

čičky vážící od 1,4 do 1,7 kilogramů jsou v pořádku. Zpráva o této mimořádné události se i díky médiím brzy rošířila. Do

nemocnice přicházely zástupy lidí s dárky, oblečením i finanční podporou pro početnou rodinu čítající nyní devět dětí.

Narození dvojčat je v Ugandě velkou událostí. Rodiče dokonce přijímají nové jméno. Jména „Naalongo“ pro matku a „Ssalongo“ pro otce tak do konce života značí, že jim patří zvláštní úcta. Narození trojčat, čtyřčat nebo druhých dvojčat pak rodičům zajistí ještě vážnější titul „Mama wa Abaana“ a „Taata wa Abaana“. □

Více na www.nemocniceuganda.cz

SRPKOVITÁ ANÉMIE – nemoc tropů a subtropů

Flavia se svojí matkou v České nemocnici sv. Karla Lwagy.

Lidé v Africe jsou ohroženi řadou nemocí, s kterými se v našich končinách nesetkáváme. Vedle malárie, spavé nemoci, eboly a dalších je to i srpkovitá anémie. V Ugandě je touto dědičnou chorobou nakaženo tři čtvrtě milionu lidí. Málokterý z nich se dožije více než 25 let.

Dvanáctiletá Flavia z Nkonjeru trpěla často únavou, bolestí kloubů a celého těla. Opětovně přicházely horečky, závratě a bušení srdce. V České nemocnici, kam ji přivedla maminka, zjistili lékaři onemocnění srpkovitou anémií.

Toto dědičné onemocnění se projevuje změnou tvaru červených krvinek na protažené srpky. Změnu způsobuje mutace genu pro hemoglobin. Flexibilita buňky je snížena, a to má za následek mnoho různých komplikací. Krvinky blokují vlá-

ČESKÁ NEMOCNICE V UGANDĚ INFORMUJE O SRPKOVITÉ ANÉMII:

➤ Dědí se stejným principem jako barva očí či krevní skupina (autosomálně recesivní dědičnost).

➤ U mužů a žen je stejná pravděpodobnost projevu choroby, přesto lidé na vesnicích věří, že dítě získává onemocnění od matky. Nezdědka je to důvodem rozvodu ze strany otce.

➤ Ugandané se bohužel často obrací na tradiční léčitele a šamany. Pouhá bylinná terapie zdravotní stav při tomto onemocnění nezlepší.

➤ V České nemocnici slouží nemocným specializovaná ambulance pro onemocnění srpkovitou anémií.

➤ Každý měsíc je v nemocnici hospitalizováno 5–8 pacientů v kritickém stavu způsobeném srpkovitou anémií.

sečnice, omezují průtok krve a často poškozuji orgány – slezinu, ledviny, mozek, srdce, kosti. Pacienti trpí sníženou imunitou, a tudíž jsou náchylnější k různým infekcím. V Ugandě jsou postižena 2 % populace. Desetkrát více lidí však tuto nemoc ve svých genech přenášejí.

Na srpkovitou anémii neexistuje lék. Léčba se skládá z prevence krizí a ulevení symptomům. Flavia dostala léky proti bolesti, antibiotika a transfuzi. Do České nemocnice, která provozuje specializovanou ambulanci pro onemocnění srpkovitou anémií, bude docházet na pravidelné prohlídky. □

SPONZORSTVÍ nemocničního lůžka

v České nemocnici sv. Karla Lwagy v Ugandě

Získejte více informací o programu Sponzorství nemocničního lůžka

v České nemocnici sv. Karla Lwagy v Ugandě: www.nemocniceuganda.cz.

VÁŠ DAR

850 KORUN

**ZAPLATÍ TÝDENNÍ NÁKLADY
NA LŮŽKO NA VŠEOBECNÉM
ODDĚLENÍ**

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU JUBILEU

Za všechny pracovníky předává Zdenkovi Žemličkovi poděkování a malou pozornost ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec.

Gratulujeme našim kolegyním a kolegům, kteří letos slaví pracovní jubileum, a děkujeme jim za jejich obětavou práci.

Děkujeme paní ředitelce Farní charity Neratovice **Míle Machovcové** za uplynulých pět a dvacet let služby pro Charitu! Její jméno bude vždy spojeno se vznikem a rozvojem zdravotní domácí péče u nás.

Zdenek Žemlička věnoval

Arcidiecézní charitě Praha na různých pozicích dvacet let svého života. Kolegové ho znají jako člověka pokorného a obětavého, který má pro každého vlídné slovo.

Patnáctileté výročí letos slaví **Zdenka Pětníková**, ředitelka Farní charity Roudnice nad Labem a **Barbora Kovářová**, ředitelka Farní charity Kralupy nad Vltavou. Obě se významně zasloužily o rozvoj charitního díla ve svých regionech.

Náš kolega **Honza Šmejkal** se už patnáctým rokem stará o hladký chod počítačové sítě, tiskáren, kopírek a další techniky, která je pro naši práci nepostradatelná.

Před deseti lety nastoupili do Charity naši kolegové:

sestra Radima Jana Ivančicová – zástupkyně ředitele Azylového domu sv. Terezie, **Marcela Lysáčková** – zástupkyně ředitelky Farní charity Roudnice nad Labem,

Anna Zemková – právnička střediska Migrace, **Jolana Šimandlová** – speciální pedagožka Farní charity Beroun,

Gusta Kalíšková z ekonomického oddělení Arcidiecézní charity Praha,

Hana Klasová – asistentka ředitelky Farní charity Beroun a **Aleš Vacek** – vedoucí charitní mise v Zambii. □

DÍKY ZA VAŠE PRACOVNÍ NASAZENÍ!

Arcidiecézní charita Praha vydává NÁSTĚNNÝ KALENDÁŘ 2017

Rozměr kalendáře: 31 x 50 cm
Cena: 145 Kč

Kalendář si můžete objednat do konce září na e-mailové adrese: adopce@praha.charita.cz, na telefonním čísle: 224 246 519 nebo v kontaktní kanceláři v Londýnské 44 v Praze 2. Kalendáře nezasíláme poštou.

Vyzvednutí objednaných kalendářů bude možné od 1. listopadu v kontaktní kanceláři v Londýnské 44 v Praze 2.

ČTYŘI VÝROČÍ FARNÍCH CHARIT

Pro lidi v nouzi jsme posledním útočištěm

Zdenka Pětníková,
ředitelka Farní charity
Roudnice nad Labem

Proč jste si před 15 lety vybrala práci právě pro Charitu a čím vás nejvíce naplňuje?

Charita si vybrala mě. S nabídkou práce mě oslovila tehdejší ředitelka Jitka Kirschnerová. Práce v Charitě mě stále baví, protože vidím, že má smysl. Jsme mnohdy pro naše klienty tím posledním útočištěm, kam se obrací o pomoc a vědí, že jim pomůžeme. Díky zkušenostem získaným v Charitě jsem si začala opravdu vážit mnoha věcí, které jsem do té doby vnímala jako samozřejmost. Jsou to dary, o které jsem se sama nezasloužila – šťastné a bezstarostné dětství, fungující rodina, dobré rodinné vztahy a zázemí, jistota, zdraví. Práce v Charitě mě vede k po-

koře, větší důvěře v Pána Boha, úctě k lidem a trpělivosti.

Komu vaše Charita v uplynulých 20 letech nejčastěji pomáhala?

Mnoha klientům – seniorům, invalidním důchodcům, maminkám s dětmi v nouzi, dětem a mládeži ze znevýhodněného prostředí, sociálně slabým rodinám s dětmi, bezdomovcům, lidem postiženým povodněmi a dalším potřebným.

Koledníci Farní charity Roudnice nad Labem navštívili i domov pro seniory.

Co považujete za největší úspěch, ať už váš osobní či vaší Farní charity za dobu jejího fungování?

Podařilo se nám zaregistrovat čtyři sociální služby, vytvořit pro ně standardy, zajistit financování těchto služeb a postupně je stále zkvalitňovat, navázat spolupráci s dalšími Charitami, Potravinovou bankou, Agenturou pro sociální začleňování; aktivně pomáhat při povodních. Troufám si říct, že naše charitní dílo se daří. Není to zásluha jednoho člověka, ale je to díky obětavé práci všech pracovníků Charity, kterým patří mé díky za jejich každodenní péči o klienty, za vytváření potřebného zázemí pro péči, za jejich osobní nasazení, profesionalitu, obětavost, vytrvalost, trpělivost, nadšení, pochopení. A k tomu, aby se nám dařilo, je samozřejmě nezbytné Boží požehnání. Protože, jak říkávala moje babička: „Marné lidské namáhání bez Božího požehnání.“

Stáli jsme u zrodu domácí zdravotní péče

Miloslava Machovcová,
ředitelka Farní charity
Neratovice

Jak dlouhou působíte ve Farní charitě Neratovice? Jaké byly začátky?

Pracuji v Charitě již 25 let – od září 1991. Nastupovala jsem po dohodě s otcem Aloisem Kubým, který neratovic-kou Charitu založil, na pozici vrchní sestry.

Začátky byly velmi náročné, museli jsme sehnat zaměstnání, nasmlouvat klienty, zajistit zázemí, zdravotnické

pomůcky a materiál. Právě pod záštitou Charity se tenkrát domácí zdravotní péče v naší zemi zakládala. Šlo o experiment Ministerstva zdravotnictví. V roce 1992 pak vznikla Všeobecná zdravotní pojišťovna, s níž jsme uzavřeli smlouvu, a zajistili tak financování naší činnosti.

120 lidí přišlo letos na setkání přátel Farní charity Neratovice.

❑ Jak se z vašeho pohledu daří dnes seniorům ve srovnání s dobou před 25 lety?

Tím, že se pohybují stále v terénu, myslím si, že situace seniorů se zlepšuje a že mají lepší životní podmínky. Mohou vyu-

žíť příspěvek na péči a dostupnou registrovanou zdravotní a sociální péči.

❑ Jakých úspěchů Farní charity Neratovice si nejvíce ceníte?

Za úspěch naší Farní charity považuji postupné rozšíření služeb do mnoha měst a obcí, výběr zaměstnanců, kteří tuto práci dělají s láskou a porozuměním, dobře a kvalitně, čehož se nesmírně vážím. Máme stabilní vedení, Národní cenu kvality Certifikátu ISO, do kterého se zapojily všechny naše služby. Do budoucna si přeji dobré fungování organizace, spokojenost našich klientů, spokojenost zaměstnanců a dobrou spolupráci se všemi institucemi.

Na začátku bylo nadšení tří dobrovolníků

**Barbora Kovářová,
ředitelka Farní charity
Kralupy nad Vltavou**

❑ Jak vzpomínáte na začátky Farní charity Kralupy nad Vltavou?

Ve farní Charitě působím od roku 2001. Přihlásila jsem se jako dobrovolník. Vzhledem k tomu, že jsme se do Kralup čerstvě přestěhovali, byla to pro mě příležitost k zapojení se do aktivit farnosti a k seznámení s lidmi a městem vůbec. K velké změně došlo v roce 2002 během povodní, kdy mě oslovil tehdejší kralupský farář P. Edward Walczyk, zda bych se nechtěla Charity ujmout. Tenkrát byla Charita v Kralupech v plenkách, působil

zde jen ředitel a pár dobrovolníků. Zpočátku jsme pomáhali při povodních, ale postupně jsme začali rozvíjet vlastní činnost a hledat svoje místo v našem regionu.

❑ Jste blízko těm nejpotřebnějším v naší společnosti. Co bývá často příčinou jejich problémů?

Společnost nejvíce trápí kon-
zumní způsob života, finanční

P. Stanislaw Gora přestřihává pásku nového obchodu Šuplík Farní charity Kralupy nad Vltavou.

negramotnost, neschopnost rozeznat, co je důležité a co ne. Zadlužují se, neschopní splácet končí na okraji společnosti, bez peněz, domova, rodiny.

❑ Co považujete za největší úspěch?

Za celou dobu své působnosti se nepřestávám divit, jak je možné, že za 15 let ze tří dob-

rovolníků dokáže vzniknout charitní dílo provozující sedm sociálních služeb a fungující jako významný zaměstnavatel v regionu. Je to jistě jen kapka v moři, ale děláme, co můžeme a umíme. Děkujeme Bohu a všem, kteří nám pomáhají.

❑ Jaké jsou vaše plány do budoucna?

V současné době se snažíme získat prostředky na nákup nového objektu pro provoz sociálně aktivizační služby pro rodiny a nízkoprahového zařízení pro děti a mládež. Stávající prostory jsou již nevyhovující, malé. Doufáme, že se nám to podaří a příští rok se budeme stěhovat.

Podstata naší práce zůstává stejná

**Jiří Kala, ředitel
Farní charity Příbram**

❑ Vzpomene si, kdy jste poprvé zaregistroval Charitu jako organizaci, v níž byste

rád pracoval?

Bylo to na Svaté Hoře, kde jsem tenkrát pracoval. Pamatuji si, jak do České republiky a na Svatou Horu přijel na návštěvu biskup z Ugandy, v jehož diecézi Charita pomáhá. Setkání s ním pro mě bylo silným okamžikem, kdy jsem si uvědomil, že práce Charity je smysluplná. Na Charitě se mi líbí její zaměření. Jsem rád, že mohu pracovat pro takto silnou a různorodou organizaci, která ale má svůj řád a kde všichni vystupujeme pod „jednou značkou“.

❑ Nakolik se během uplynulých 25 let změnila činnost Farní charity Příbram?

Podstata naší práce zůstává stejná. Naše Charita již od počátku pomáhá nemocným a seniorům skrze domácí ošetrovatelskou péči a pečovatel-

skou službu. Proměnily se určitě některé potřeby našich klientů, jimž pomáháme. Dnes už například nechodíme vymetat kamna, ale stále jsme našim klientům blízkou v jejich nemoci nebo osamělosti.

Postupem času se přidala služba pro rodiny s dětmi v tíživé životní situaci. Tato služba je potřeba stále více, protože se na nás obrací další a další rodiny.

❑ Jaké byste zmínil největší úspěchy a výzvy do budoucna?

Největším úspěchem je po-

dle mě to, že Farní charita dokázala překonat řadu překážek a dnes je stabilní profesionální organizací, která je věrná svému poslání. Jsem opravdu rád, že se nám povedlo najít kvalitní zázemí pro naše služby, které naší Charitě dlouho scházelo.

Další výzvou je stěhování denního stacionáře a rozšíření našich služeb o paliativní péči.

Při pohledu zpět bych chtěl poděkovat všem dobrovolníkům, kteří stáli u zrodu naší Charity, protože oni udělali velký kus práce, na kterou my dneska můžeme navazovat.

Za dětmi na letní tábor Farní charity Příbram zavítal Sherlock Holmes.

DEN CHARITY 27. – 28. září 2016

Arcidiecézní charita Praha srdečně zve na Den otevřených dveří v úterý 27. září 2015, od 10 do 17 hodin

» » » **Azylový dům Gloria** Renoirova 614/7, Praha 5 » » » **Azylový dům sv. Gerarda** Na Prádle 192, Brandýs n. L. – Stará Boleslav » » » **Azylový dům sv. Terezie** Pernerova 20, Praha 8
» » » **Centrum pro zdravotně postižené Fatima** Slaviborské nám. 4/3, Praha Třeboradice
» » » **Centrum zahraniční spolupráce** Londýnská 44, Praha 2 » » » **Domov pro seniory kardinála Berana** Charitní 26, Mukařov, Praha-východ » » » **Nízkoprahové denní centrum** Na Dolíku 53/2, Brandýs n. L. – Stará Boleslav, *otevřeno od 9 - 13 hodin* » » » **Středisko Magdala** Renoirova 614/7, Praha 5 » » » **Středisko Migrace** Londýnská 44, Praha 2

Těšíme se na setkání s vámi také při Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi ve středu 28. září od ranních hodin před bazilikami sv. Václava a Nanebevzetí Panny Marie.

Celostátní kampaní Den Charity si připomínáme svátek sv. Vincence z Pauly, patrona a zakladatele moderní charitativní práce.

www.praha.charita.cz

GENERÁLNÍ PARTNER
CHARITY ČR

PARTNER CHARITY ČR

Bulletin Arcidiecézní charity Praha. Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2.
Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401, poradna@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz. Vychází 2x ročně.
Evidenční číslo: MK ČR E 20853. Bulletin Arcidiecézní charity Praha vychází 11x ročně také v elektronické podobě.
Přílaha k odběru je dostupná na <http://praha.charita.cz/onas/bulletin>.